

POWSZECHNA GAZETA MŁYNARSKA

ORGAN „KOLA MŁYNARZY“

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Boimów I. 3. — Telefon 148. — P. K. O. Nr. 142.326.

Wychodzi dwa razy miesięcznie.

Redakcja rękopisów nie zwraca

PRENUMERATA: kwartalna dla członków 3 zł., dla nieczłonków 5 zł. Numer pojedynczy 1 zł.

STANISŁAW INGLOT.

Młynarstwo zawodowe.

Techniczna manipulacja przy systemie młewa jest w obecnych czasach nad wyraz utrudniona. Sam przebieg tegoż jest tak skomplikowany, że kierownik młyna, chcąc wywiązać się dobrze z zadania, powinien się szybko orjentować, posiadać większe doświadczenie i pewien zapas specjalnych fachowych zdolności.

Sam fakt, że w młynie przemiała się zboże rozmaitego gatunku i rodzaju, wyklucza możliwość działania według szablonu. Procedura bowiem szybkiego przemiału różnego w gatunkach zboża jest trudną do osiągnięcia, a tylko dzięki dokładnym obliczeniom osiągnąć może kierownik młyna sposoby, dla ustalenia systemu młewa. Przystępując więc do opisu najnowszych systemów młewa, zaznaczam, że młynarz musi posiadać dokładną znajomość wszelkiego rodzaju gatunków zboża, ich własności, oraz procentową zawartość mąki, i w przemiale ziarna dostosowywać się do wymogów miejscowych konsumentów.

Aby sprostać zadaniu, musi młynarz starać się o prawidłowe funkcjonowanie maszyn w młynie i bacznie na ich wzorową sprawność, którą uzyskać można tylko przez bardzo częste ich dokładne oglądanie oraz utrzymywanie tych w bezwzględnej czystości. Najmniejsza wada musi być natychmiast usunięta, gdyż chrumiąca maszyna nie jest w stanie utrzymać raz obrany system młewa. Higiena w młynie jest zaletą dobrze prowadzonego młyna a rezultatem jest szybszy i zdrowy produkt.

Wypadki polityczne i gospodarcze w jakich kraj nasz dłuższy czas się znajdował, uniemożliwiały wszelkie wysiłki w tej dziedzinie i dlatego daliśmy się wyprzedzić zagranicy i tem samem stanąć musimy w wytwórczości na równi z nimi.

Mówiąc o systemie młewa mam na myśli system pracy, jaki włożyć trzeba przy mieleniu, odcyszczaniu, odsiewaniu przy tym lub owym gatunku zboża.

System młewa podzielić możemy na 4 rodzaje, a mianowicie: system młewa w młynie zwykłym gospodarczym, w młynie zwykłym handlowym półautomatycznym, i system młewa w młynie automatycznym. Rodzaje systemu młewa według gatunków zboża podzielić można: na system młewa dla pszenicy, żyta,

kukurudzy, kasz z hreczki, krup z jęczmienia i jagiel z prosa.

W obecnej dobie mamy już w kraju naszym młyny, w których przeprowadza się system łuszczenia i sortowania grochu, zaś poza młynarstwem przemiał i przesiew gipsu, cementu, kości oraz innych przetworów chemicznych.

System młewa uzależniony jest od rodzaju maszyn, które są i powinny być do dyspozycji w młynie, od sposobu sortowania, przesiewu, rodzaju sit, pyłli oraz doboru i odpowiedniego ich zastosowania. Zasadnicze oznaczenia numerów gazy, sit, pyłli, powinny być młynarzowi jak najdokładniej znane. Zastosowanie powyższych uzależnione jest w równej mierze od obrotów danej maszyny, założenie tej lub owej siatki lub gazy nie zmienia stanu rzeczy i nie polepszy mąki o ile maszyna nie posiada odpowiednich obrotów. Odpowiednie założenie sita lub gazy jedwabnej rozgatkowuje ziarno zboża na wielorakie rodzaje przemiału, z którego otrzymany produkt przedstawia mąkę od białej do pośledniej i otręby.

Pszeniczny system młewa, który najwięcej jest rozdrabniany przedstawia się następująco: śruty od 1-8, rozdrobienie od 1-3, kaszka od 3-5. Kaszka od 2-6 śrutu daje kaszkę nr. 2, 3, 4, 5. Miał od śrutów nr. 6, 7, 8. Mąka od 1-8 śrutu. W następnym artykule przejdziemy system młewa 1-go rodzaju t. j. w młynie zwykłym gospodarczym.

Sztuczne bielienie mąki.

Dalszym sposobem bielienia i ulepszenia mąki jest preparat „Novadelox”. Jest to proszek składający się z koncentrowanego tlenu, wyrabiany przez firmę „Novadel” w Dewenter, Holandia.

Aby uzyskać skuteczne działanie owego proszku na mąkę, koniecznym jest w tym wypadku ilościowo odpowiednie doprowadzenie proszku do mąki oraz najdokładniejsze zmieszanie tegoż z mąką. Ustawiony wprost na ślimacznicy odpowiedni aparat zwany „Atom”, doprowadza regularnie — zależnie od zapotrzebowania — od 50 do 1000 gramów na godzinę owego proszku do mąki. Użycie tego właśnie aparatu daje możliwość kontroli ilości oraz jakości dopuszczanego do mąki proszku. Aparat powyższy musi być zastosowany

do rodzaju oraz napięcia elektrycznego, który pracując przy pomocy małego motorku, musi stojąc właśnie w młynie siłą do dyspozycji wykorzystywać. O ile ustalona jest już ilość proszku, która wynosi od 20 — 40 gramów na 100 kg mąki, musi się być pewnym, że dopuszczony proszek w całości jest zużyty i dokładnie z mąką zmieszany, gdyż niedopuszczalny ubytek proszku, nie pozwala na odpowiednie uzyskanie białego koloru mąki. Do tego celu służy mieszarka, która odbiera mąkę, zasiloną już proszkiem „Novadelox” przy pomocy wyżej wspomnianej ślimacznicy, wydając dalej następną ślimacznica już odpowiednio spreparowaną i zmieszaną mąkę. Proszek „Novadelox” nie tylko biele mąkę, oddziaływując na jej kolor zawartym w nim tlenem, ale nadto posiada własności sterylizacyjne, pozwalające przez to na długie nieszkodliwe magazynowanie mąki i nie narażając jej na psucie.

Wreszcie przez użycie proszku „Novadelox” mąka osiąga co najmniej o 3% zwiększone wchłanianie wody przez ciasto, a podwyższając przypiek w pieczywie, zwiększa też zarazem objętość tegoż od 10 do 20%, przy równoczesnym zaoszczędzeniu czasu, potrzebnego w normalnych warunkach do wyfermentowania i wyrośnięcia ciasta. Preparat „Novadelox” z równie dobrym skutkiem zastosować można także przy pszennej jak i żytniej mące.

Sprawozdanie

ze Zjazdu

Przedstawicieli Młynarstwa Polskiego

odbytego w Poznaniu

w gmachu Powszechnej Wystawy Krajowej

w dniu 16. marca 1928. r.

Obecni:

JWPP:

1. Prezes Grandkowski — Zjednoczenie Młynów Handlowych
2. F. Sternicki — Młyn Poznański T. A.
3. St. Preibisz —
4. Dyr. J. Perl — Sekcja Młynarstwa przy Centr. Zw. Kupców
Związek Młynarzy Polskich
Związek Młynarzy na woj. Łódzkie
5. Bruliński — Koło Młynarzy w Małopolsce
6. Dyr. dr. Piechocki — z ramienia P. W. K.
7. Naczelnik Kempisty — „ „ „ „ „
8. Referent Andruszewski „ „ „ „ „

Porządek obrad:

1. Zagajenie i powitanie
2. Referat p. dyr. dr. Piechockiego
3. Sprawa udziału młynarstwa w P. W. K.
4. Forma i rozmiar wystawy oraz zapotrzebowanie powierzchni wystawowej

5. Wybór kandydatów do Zarządu Klasy

6. Wolne wnioski

Ad 1. Pan dyr. dr. Piechocki wita zebranych imieniem Dyrekcji Powszechnej Wystawy Krajowej.

Pan Naczelnik Kempisty informuje Zjazd o przychylnym stanowisku wobec P. W. K. wszystkich Związków, które na Zjazd przybyć nie mogły, odczytując ich pisma odnośnie tej sprawy.

Ad 2. Pan dr. Piechocki wygłasza referat na temat „Młynarstwo polskie a Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu w 1929 r.” (Ogłosimy w następnym numerze. *Red.*)

Pan Referent Andruszewski zaznaja mą zebranych z zagadnieniami terenowymi wogóle, szczegółowo przedstawiając rozlokowanie przemysłu spożywczego.

Ad 3. Przedstawiciele wszystkich Związków wypowiadają się za bezwarunkowym wzięciem udziału w P. W. K.

Ad 4. Pan Bruliński oznajmia, że w łonie ich Koła była poruszana sprawa wystawy Młynarstwa. Zapadły tam opinie, że wystawa Młynarstwa winna być wystawą ogólnozwiązkową, z wykluczeniem firmowej. Proponuje wystawę według działów pracy przedsiębiorstwa młynarskiego, jak dział handlowy i t. d. Zakresu i rozmiarów wystawy Koło narazić określić ani ustalić nie może. Wypowiada się za umieszczeniem wystawy Młynarstwa w ogólnym pawilonie przemysłu spożywczego obok maszyn młynarskich.

Wszyscy przedstawiciele propozycję tę przyjmują, uznając ją za najlepsze rozwiązanie sprawy miejsca.

W dalszym przemówieniu wyobraża sobie wystawę Młynarstwa w postaci wykresów, danych statystycznych, obrazów, przy bardzo niewielkiej ilości eksponatów towarowych. Wystawa przemysłu młynarskiego może i musi wypaść dobrze i efektownie.

Pan dyr. Perl w imieniu reprezentowanych przez Związków wypowiada się za bezwarunkowym wzięciem udziału w P. W. K. w formie wykresów, fotografii, statystyki i t. d.

Pan Prezes Grandkowski popiera myśl ułożenia Młynarstwa obok maszyn młynarskich. W imieniu reprezentowanych przez siebie Związków stwierdza, iż celem wystawy Młynarstwa będzie wykazanie jego znaczenia i siły, a to osiągnąć można przez dane statystyczne, wykresy, modele, przedstawienie historii Młynarstwa i t. d. oraz, na co już poprzednio w referacie zwrócił uwagę pan dr. Piechocki, wykazanie niedomagań ustaw, dotyczących się przemysłu młynarskiego.

Odnosnie eksponatów towarowych uważa za najodpowiedniejsze rozwiązanie tej kwestji w formie przedstawienia poszczególnych faz przerobu zboża. O reklamowej wystawie Młynarstwa nie ma mowy.

Pan dr. Piechocki zwraca uwagę na to, by wystawa w cyfrach, wykresach i t. d. urządzona została

w formie nowoczesnej, jak to przedstawił w swoim referacie, który przy niniejszem załącza się.

Ostatecznie formę i zakres Wystawy, Związki omówią w swym łonie i ostateczną decyzję oddadzą zarządowi klasy.

Zapotrzebowanie metrażu prześła Dyrekcji P. W. K. w najbliższym czasie.

Wybór miejsca pozostawiono Dyrekcji P. W. K. z tem zastrzeżeniem, że mieścić się ono ma w centralnej części ogólnego pawilonu spożywczego obok maszyn młynarskich.

Ad 5. Wybrano Zarząd Klasy w następującym składzie:

Prezes — p. Grandkowski

Wiceprezes — p. Kisielewski

Członkowie — po jednym delegacie z każdego Związku. Nazwiska kandydatów podadzą Związki na piśmie P. W. K.

Na tem obrady Zjazdu zakończono.

Zjazd kierowników młynów.

W niedzielę dnia 18. marca 1928, odbył się Zjazd kierowników młynów, którego obrady toczyły się w sali Izby Handlowej i Przemysłowej we Lwowie.

W Zjeździe uczestniczyli: PP. Reinhold Schuster, Ponikowice małe; Jaki Adam, Lwów; Czajkowski Wawrzyniec, Jaryczów Nowy; Onyszczyk Józef, Kolomyja; Stodki Jan, Sobolówka; Hausman Simon, Szczerec; Kaszubski Józef, Magierów; Gdański Władysław, Bojaniec; Pawlicki Wincenty, Kulawa; Popiel Karol, Przemyśl; Putz Gustaw, Żółkiew; Modrzyński Piotr, Dubno; Holub Aleksander, Dobrosin; Krajcarek Józef, Przemyśl; Wanio Piotr, Janów; Dubicki Wacław, Kuty; Daszkiewicz Maksymilian, Lwów; Jahn Franciszek, Sokal; Kot Jan, Wólka poturzycka; Maltusz Władysław, Suchowola; Hirschfeld Jakób, Zarwanica; Jacyna Franciszek, Brzeżany; Otokci Franciszek, Brody; Porębski Stanisław, Lwów; Blicharski Roman, Bożyków; Blicharski Leopold, Żółkiew; Rawski Józef, Sarańczuki; Cwynar Tomasz, Brzeżany; Kostruba Michał, Maltzyce; Kühner Jakób, Bilcze złote; Mächner Piotr, Wierczany; Krämer Antoni, Lwów; Fiala Jan, Kolomyja; Wolnicki Maciej, Ropczyce.

Celem Zjazdu było omówienie sposobów i środków zaradczych dla poprawy bytu kierowników młynów, ich sytuacji i powagi w przemyśle młynarskim, oraz założenie oddziału kierowników młynów przy Kole Młynarzy, dla propagandy konsolidacji i zdobycia tej upragnionej jednności. W zastępstwie Prezesa p. Stanisława Ingłota, który z powodu obłożnej choroby nie mógł przybyć na Zjazd, otworzył Zjazd p. M. inż. Bruliński i w krótkich zarysach podał zebrany przyczyny zła, które dla dobra kierowników młynów, należy bezwarunkowo usunąć. Zebrani wybrali przez akklamację przewodniczącego Zjazdu najstarszego kierownika pana

Franciszka Ołockiego i na sekretarza Zjazdu p. Stanisława Porębskiego i Romana Blicharskiego. P. Ołocki dziękując za wybór, wezwał wszystkich zebranych do jak najenergiczniejszej współpracy dla swego własnego dobra i dla wzmocnienia Organizacji Kola Młynarzy, która jako najstarsza instytucja zawodowa, winna być przez wszystkich pracujących w przemyśle młynarskim szanowana i poważana, gdyż w tej tylko instytucji młynarskiej może każdy uzyskać poradę i pomoc. Winny zatem zniknąć te wszystkie walki i rozbijania się pracowników młynarskich, gdyż to do niczego nie doprowadza, a stan kierowników młynów i podmiłnarzy tylko poniża. Kierownicy młynów nie mogą rozbijać się na rozmaite grupy i tworzyć rozmaite nowe Organizacje, bo te wszystkie rozbijania się, osłabiają tylko powagę każdego młynarza i są przyczyną, że kierownicy młynów powinni dążyć do tego, by wszystkie posady były nadawane tylko przez fachową Organizację „Kola młynarzy”, a nie przez rozmaitych faktorów nie fachowych, którzy całkiem poprostu kierownikami handlują, mając przytem bardzo dobre zarobki. Organizacja jako fachowa powinna nadawać takie posady, kierownicy zaś nie powinni bezwarunkowo bez Organizacji posady przyjmować. W ten tylko sposób będzie można uzdrowić stosunki i każdy właściciel młyna będzie z tego zadowolony, nie płacąc haraczowi pośredniczącym. Kierownik młyna winien pamiętać także o stałym kształceniu się zawodowemu. Technika młynarska postępuje stale naprzód, a kierownik młyna nie może nigdy w tyle pozostawać, tylko uczyć się, mając do tego środki przy Organizacji poddostatkim, tylko potrzeba tych środków używać. Kierownicy muszą z powrotem uzyskać tę bezwzględna powagę swego stanu i tępić wśród swoich niesolidarność i wszelkie warcholstwo połączone z rozbijaniem organizacyjnym, które tyle szkody przynosi kierownikom. Wszyscy zatem kierownicy muszą dbać także i o to, aby kwalifikacje młynarskie były słuszne i sprawiedliwe, należy niedopuszczać do tych rozmaitych egzaminów, które każdy oddziałek niemal chciałby przeprowadzać. W ten sposób tworzy się tylko chaos i przynosi się szkodę całemu ogółowi młynarskiemu. Egzamina były i są przeprowadzane w „Kole Młynarzy” przez 39 lat i te jedne egzamina mają tylko prawdziwą wartość i powagę. Wszyscy winni nauczyć się szanować swoje stare zwyczaje i przywileje i umieć się podporządkować pod rozkazy Organizacji, bo wtedy będzie siła i wtedy — gdy zło przyszyje, to raźniej wszyscy za jednego, jeden zawszyśkich przetrwają ten czas i zdobędą środki dla zapobieżenia dalszym smutnym następstwom.

Przemówienie to wywarło bardzo silne wrażenie na zebranych i wszyscy jednogłośnie oświadczyli gotowość do współpracy i do rozpoczęcia nowego życia. W dyskusji ogólnej brali udział p. Pawlicki, Jaki, Blicharski Roman, Mędrzyński, Dubicki, Popiel, Hausman i Dyrektor inż. M. Bruliński.

Na wniosek p. Dubickiego postanowiono założyć Oddział kierowników młynów przy „Kole Młynarzy”, a wszyscy zebrani na Zjeździe stają się Komitetem ściślejszym tego Oddziału, którego zadaniem będzie ściślejsze zorganizowanie wszystkich kierowników w całej Małopolsce.

Do pracy przygotowawczej i wydania specjalnych instrukcyj wybrano p. Stanisława Ingłota, Stanisława Porębskiego, Adama Jakiego, Popiela Karola, Pawlickiego Wincentego, Hausmana Simona, Kaszubskiego Józefa, Onyszkiewicza Józefa, Daszkiewicza Maksymiliana, Blicharskiego Romana i Rawskiego Józefa.

Uroczystym momentem Zjazdu było przemówienie p. Blicharskiego Romana, który potępiając wszystkich tych, którzy przez swoją pracę nieorganizacyjną przyczyniają się do wiele złego, wezwał zebranych, aby na ręce najstarszego z młynarzy złożyli uroczyste ślubowanie służeńia wiernie swojej Organizacji Koła Młynarzy i pracowali dodatnio dla tego nowego Oddziału kierowników młynów.

Wszyscy zebrani zgadzając się z przemówieniem, złożyli uroczyste ślubowanie na ręce p. Franciszka Otokiego i chwila ta podniosła zrobiła na każdym uczestniku bardzo głębokie wrażenie i wzbudziła nadzieję, że przyszłość przecież będzie lepszą, kiedy są jednostki mające wolę i siłę do dobrej i szlachetnej pracy.

Na wniosek p. Hausmana wszyscy zebrani uznali za konieczne stworzenie funduszu zapomogowego dla wszystkich bezrobotnych, który w ten sposób powstanie, że każdy kierownik obowiązany jest złożyć pewien procent kwoty swego zarobku na ten cel, a z procentów złożonej gotówki będą wypłacać zapomogi. Z chwilą, gdy procenty będą tak wielkie, że same będą mogły pokrywać wszystkie wydatki funduszu, wtedy złożone wkłady przez kierowników zostaną z powrotem zwrócone. Na ten cel wszyscy zebrani zobowiązali się składać po 3 zł miesięcznie od swoich dochodów, a specjalna Komisja, która została wybrana, opracuje statut i formę, jak fundusz ten wejdzie w życie.

Przewodniczący zebrania, wezwał wszystkich zebranych, aby każdy pouczył swoich kolegów o ważności tego zebrania i postarał się zjednać go dla tej pracy, którą zebrani obecnie podjęli. Niechaj każdy na następne zebranie, które odbędzie się w najbliższej przyszłości, zjedna przynajmniej jednego gotowego do pracy członka.

Po udzieleniu wszelkich informacji zebranych przez Dyrektora inż. M. Brulińskiego, przewodniczący podziękował wszystkim za ich trud i za tę wiarę, która zniewoliła ich do przybycia na ten Zjazd i życzył, aby ten początek przyniósł jaknajwiększe i najżywniejsze owoce. Równocześnie wezwał wszystkich, aby z okazji Wystawy Krajowej w Poznaniu starali się nadesłać do Związku „Koła Młynarzy” stare dokumenty Związkowe, modele specjalne, informacje historyczne, któreby na-

dawały się do włączania całokształtu przeznaczonego na Wystawę.

Poczem Zjazd został zamknięty, z tem, że termin najbliższego zebrania zostanie osobno w Gazecie Młynarskiej zapodany.

Wiadomości gospodarcze, prawne i podatkowe.

Państwowy Bank Rolny w sezonie wiosennym udzielać będzie kredytu na ziarno siewne uszlachetnione na następujących warunkach

Kredyt udzielany będzie: 1. na terenie Małopolski syndykatom Rolniczemu w Krakowie i Związkowi Ekonomicznemu Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie; 2. na terenie b. Kongresówki i Województw wschodnich Powiatowym Kasom Oszczędności względnie poszczególnym Spółdzielniom Rolniczo-Handlowym

Na zabezpieczenie udzielonych kredytów instytucje korzystające z powyższego kredytu składać będą weksle bez oznaczenia daty płatności wraz z odpowiednimi deklaracjami: Powiatowe Kasy Oszczędności z wystawienia własnego, Spółdzielnie z wystawienia własnego z zyerem majątkowo odpowiedzialnych członków, a w razie potrzeby z dodatkowym zyerem Powiatowej Kasy Oszczędności lub Wydziału Powiatowego.

Kredyt podlega opłacie w dniu 1. grudnia 1928 r. Oprocentowanie wynosić będzie dla Spółdzielni i Kas Powiatowych 9½% w stosunku rocznym, dla Central Spółdzielczych 9% w stosunku rocznym. Oprocentowanie dla rolników otrzymujących ziarno siewne uszlachetnione nie może przekraczać 12% w stosunku rocznym.

Realizacja kredytów odbywać się będzie wyłącznie drogą pokrywania faktur dostawców ziarna, wystawionych na instytucje korzystające w Banku z tego kredytu Państwowy Bank Rolny będzie honorować jedynie faktury, pochodzące od producentów, których nasiona zostały zakwalifikowane przez Centralną Sekcję do spraw nasiennej.

W myśl obowiązujących przepisów prawnych (Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 27. maja 1927 roku Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 410) sejmiki powiatowe uprawnione są do uchwalania na terenach poszczególnych powiatów przymusowego ubezpieczenia od ognia nieruchomości w gospodarstwach rolnych w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Dotychczas przymusowe ubezpieczenie mienia ruchomego gospodarstw drobnorolnych na zasadzie takich uchwał zostało zaprowadzone w powiatach: łódzkim, wrocławskim, częstochowskim, wieluńskim, łaskim, błońskim, warszawskim, miechowskim, ślępskim i ciechanowskim. Ogółem ilość gospodarstw małorolnych, których mienie ruchome zostało objęte przymusem ubezpieczenia, za okres od 15 lipca 1927 r. do 15 lipca

1928 r., wynosi w okrągłych cyfrach 120.000, przyczem suma ubezpieczenia wynosi przeszło 200 milj. złotych, składka zaś wraz z opłatą stemplową — 1,110.000 zł

Praktyki rolne w Danii i Czechosłowacji. Wzorem lat ubiegłych Centralny Związek Kółek Rolniczych przystępuje przy pomocy Ministerstwa Rolnictwa do akcji praktyk rolnych w kraju i zagranicą t. j. w Danii i Czechosłowacji.

Praktyki obejmują:

1. grupę przodowników wsi z pośród członków organizacji kółek rolniczych i kół młodzieży z ukończoną szkołą rolniczą lub zawodową i odpowiednią znajomością praktyczną rolnictwa. Praktyka ta odbywa się w wybranym gospodarstwie wzorowym i trwa do 6-ciu miesięcy, t. j. od kwietnia do września r. b. Za pracę otrzymuje się utrzymanie. W czasie wolnym i na zakończenie pobytu odbywa się zwiedzanie placówek gospodarczych i oświatowo-kulturalnych wsi;

2. grupę instruktorów rolnych. Praktyka trwa trzy miesiące (czerwiec, lipiec, sierpień) i dzieli się na pobyt w gospodarstwie w charakterze pracującego obserwatora, placącego za utrzymanie, a więc niezależnego od biegu gospodarstwa oraz zwiedzanie instytucji i organizacji, związanych z rolnictwem dla poznania całokształtu życia gospodarczego i kulturalnego wsi.

Dla kandydatów wybranych przez Centr. Związek Kółek Rolniczych i zatwierdzonych przez specjalną Komisję przy Ministerstwie Rolnictwa, przeznaczone są stypendja

W celu dobrania odpowiedniego zespołu wyjeżdżających na praktyki rolne do Danii i Czechosłowacji należy składać podania do Centralnego Związku Kółek Rolniczych za pośrednictwem Okręgowych Związków Kółek Rolniczych i Wojewódzkich (w Warszawie — ul. Tamka 1, w Białymstoku — ul. Kraszewskiego 9, w Lublinie — ul. Szpitalna 5, w Łodzi — ul. Piotrkowska 73, w Kielcach — ul. Sienkiewicza 20), najpóźniej do dnia 20. lutego r. b. Tam też będzie można otrzymać bliższe informacje.

W podaniu należy uwzględnić:

1. Krótki życiorys z podaniem zainteresowań, które go pobudzają do wyjazdu zagranicę.

2. Wskazać kraj, do którego chce jechać (Dania, Czechosłowacja ewentualnie i inne) z zaznaczeniem, co w tym kraju chce poznać

3. Mieć ukończoną szkołę rolniczą lub zawodową oraz znajomość praktyczną pracy rolniczej.

4. Odnaczać się niepospółkowanym charakterem i posiadać opinię znanych osób lub instytucji.

6. Pracować społecznie w Kółkach Rolniczych, Kółkach Młodzieży, Spółdzielniach i t. p., załączyć zaświadczenie tych instytucji.

6. Mieć uregulowany stosunek do wojskowości (mieć ukończoną czynną służbę wojskową) i władz cywilnych (zawczasu dowiedzieć się w P. K. U. i Starostwie, czy niema trudności przy wyjeździe zagranicę).

7. Kandydaci winni być zatwierdzeni przez odpowiednie Okręgowe i Wojewódzkie Związki Kółek Rolniczych.

Zakwalifikowani na wyjazd zostaną w swoim czasie zawiadomieni. Dla zakwalifikowanych przodowników wsi będzie urządzony przygotowawczy kurs tygodniczy obowiązkowy. O miejscu i terminie będą zawiadomienia

Obniżenie frachtów na węgiel. Państwowy Instytut Eksportowy donosi, że w najbliższych dniach ogłoszone zostanie rozporządzenie Ministra Komunikacji, na mocy którego obniżone zostaną czasowo frachty kolejowe dla przesyłek węgla okrętowego, nadawanych całymi pociągami, najmniej 700 ton, z przeznaczeniem do Szczecina. Niższe te stosowane będą do transportów kierowanych na Drawski Młyn i Poznań, Tama Garbarska. Opłata od tych transportów pobierana będzie w wysokości 620 zł za tonę. Powyższe rozporządzenie przyczyni się w znacznej mierze do wzmocnienia eksportu węgla bunkrowego do Szczecina. Jednocześnie zostaną stworzone warunki, umożliwiające skierowanie węgla do Poznania, celem dalszego przeładunku na szkuty i wywozu przez Wałę i Odrę do Szczecina. Port poznański jest jednym z najlepiej urządzonych w Polsce portów rzecznych.

Nowe monety polskie. Mennica Państwowa przygotowuje się do wybitcia srebrnych monet pięciozłotowych na ogólną sumę 28 milj. złotych. Nowe monety ukąą się już w obiegu w pierwszych dniach kwietnia. Po wykonaniu tych monet mennica państwowa przysłałi następnie do wybitcia nowych monet jednozłotowych z niklu. Monet tych zostanie wybitych na sumę 40 milj. złotych.

O rozłożeniu na raty zaległego podatku obrotowego. Ministerstwo Skarbu rozesłało do Izb Skarbowych następujący okólnik: Upoważnia się urzędy skarbowe do rozkładania na raty do 31 marca r. b. zaległości podatku przemysłowego od obrotu bez ograniczenia kwoty, nieprzekraczającej jednak w łącznej sumie wraz z dodatkami samorządowemi, 100% rocznego przypisu tegoż podatku za ostatni rok podatkowy. Wniosek rozłożenia na raty ponad 100% rocznego przypisu, urzędy skarbowe winny przedstawić do decyzji właściwych Izb skarbowych. Upoważnia się Izb skarbowe do rozkładania na raty w granicach do dnia 1. października r. b. zaległości podatku przemysłowego od obrotu wynoszącego ponad 100% rocznego przypisu tegoż podatku za ostatni rok podatkowy, jednak nieprzekraczającego sumy 30.000 zł.

Terminy płatności podatków. Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom, że w miesiącu marca r. b. przypadają do zapłaty następujące podatki bezopłacie:

1. do 15. marca — wpłata 1-szej raty podatku gruntowego za rok 1928;

2 do 15 marca — wpłata podatku przemysłowego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu w lutym, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat i przemysłowe I—V kat, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

3. podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia, w którym dokonano potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości z tytułu podatku majątkowego oraz podatki, na który płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w miesiącu marca r. b. i wreszcie kwoty podatków odroczonej i rozłożonych na raty z terminem płatności w tym miesiącu.

Przesunięcie terminu do składania zeznań o dochodzie. W „Dzienniku Ustaw” z dnia 28. lutego ogłoszono rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. lutego, w sprawie przesunięcia na rok 1928 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym, które weszło w życie z dniem ogłoszenia. Na mocy tego rozporządzenia termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie przesuwa się na rok podatkowy 1928 z dnia 1. marca do dnia 1. maja r. b.

Podatek dochodowy. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nie objęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państw. podatku dochod. (Dz. Ust. Nr. 58/1925) — przesunięto na rok podatkowy 1928 z 1. marca do 1. maja 1928. (Dz. Ust. Nr. 20/1928, poz. 173).

Poznań 1929

Przegląd pism.

Wyszedł z druku nr 5 „Rolnika Ekonomisty” organu Związku Polskich Organizacji Rolniczych

Numer zawiera w treści: memoriał Związku Polskich Organizacji Rolniczych, przedstawiony p. Ministrowi Rolnictwa w sprawie rokowań o traktat handlowy z Niemcami; oświadczenie p. Ministra Rolnictwa w odpowiedzi na postulaty rolnictwa; przemówienie p. Ministra Rolnictwa, wygłoszone dn. 4 ub. m. wobec przedstawicieli pracy „O wynikach 1927 r. w rolnictwie”, artykuł prof. dra Stefana Surzyckiego p. t. „Praca towarzystw rolniczych u nas i gdzie indziej”; sprawozdanie z działalności Związku Polskich Organizacji Rolniczych, koniunktury cen, kronikę krajową, kronikę zagraniczną, przegląd piśmiennictwa zagranicznego, recenzje i sprawozdania oraz statystykę”.

Zapłacili za prenumeratę od 16. lutego 1928.

	kw. 1927	kw. 1928
Michaliszyn Włodzimierz	4,	1, 2, 3, 4,
Wenger Ilko	4,	
Kwiatkowski Michał	3, 4,	1, 2,
Sapiszczuk Emiljan	3, 4,	
Oleksijów Jan	2, 3, 4,	
Korolko Daniel	4,	
Liebersbach Jakób	4,	1,
Gdański Władysław	4,	
Gniewosz Aleksander	4,	
Groblewski Henryk	2, 3, 4,	1, 2, 3,
Młyn „Automat”	2, 3, 4,	
Młyn „Marja Helena”	2, 3, 4,	
Schilling Henryk	2, 3, 4,	1, 2,
Inż. St. Małyszczyci		1, 2,
Biłk Antoni	4,	
Łączyński Zygmunt	2, 3, 4,	
Fiala Wacław	3, 4,	1, 2,
Ska Gospod. Kaczanówka	2, 3, 4,	
Litwak Henryk	2, 3, 4,	
Śmieszkievicz Franciszek	2, 3, 4,	1,
OO. Bazylianie Buczac		1, 2,
Łukowicz Franciszek	3, 4,	
Neporadny Daniel		1,
Stókel Daniel	2, 3, 4,	
Kowal Wasył	3, 4,	
Stechenberg Gerson	3, 4,	
Ważny Piotr	2, 3, 4,	
Szynalik Jan		2,
Tęczar Władysław	3,	
Imielski Szczepan	3, 4,	
Kuzon Jan	4,	1, 2, 3,
Scherer Jan	2, 3, 4,	1,
Klein Juliusz		4,
Barczyński Kazimierz	2, 3, 4,	
Zacharjasiewicz K. i Ska	2, 3, 4,	
Rybczyński Franciszek	3, 4,	
Kleinrock Baruch	3,	
Zyzak Edmund	2, 3, 4,	
Szpunar Michał		1,
Kosyto Józef	2, 3,	
Biernat Leon		1, 2,
Czapliński Józef	3, 4,	
Hasiak Stanisław	4,	1, 2,
Hałatek Ignacy	2, 3, 4,	
Balakim Dymitr		1,
Susek Franciszek	3, 4,	
Rugendorf M. J.		1,
Hr. Leduchowski Mieczysław		1,
Jakubik Roman	2, 3, 4,	
Kasprowicz Teodor	2,	
Gdański Władysław		1, 2,
Hausman Samuel	4,	
Schwarzwald R. M.	2, 3, 4,	

	kw. 1927	kw. 1928		kw. 1927	kw. 1928
Jałowy Michał	4,	1, 2,	Buczyński Oleksa	2, 3, 4,	
Jaki Adam		1,	Kwiecień Wawrzyniec	2, 3,	
Łotocki Bazyli	4,	1,	Dr. Schoenett Maksymilian	2, 3, 4,	1,
Skamof Michał		2,	Heksel Filip	2, 3, 4,	
Stefański Franciszek	3, 4,		Holub Jan	2, 3,	
Czajkowski Wawrzyniec	2, 3, 4,		Kasper Kowal	2, 3, 4,	
Schweitz Seidengazefabrik	2, 3, 4,		Piszko Andrzej	3,	
Zimmerman Pinkas	4,		Lewandowski Władysław	3, 4,	
Fedorowicz Stanisław		1,	Wojewoda Wojciech	4,	1,
Jenkner Maksymilian	2, 3, 4,	1,	Misiewicz Michał		2, 3,
Dormus Jerzy	4,	1, 2, 3, 4,	Nadowski Wacław		2, 3,
Weidel Józef	2, 3, 4,		Rippel Ryszard	4,	
Zdrzałka Józef		2,	Popowicz Michał	2, 3, 4,	
Matusz Władysław	4,	1,			
Pyskor Metody	2, 3, 4,				
Klüger Mozes	4,				
Markus Abraham	2,				
Werle Filip		1, 2,			
Kraczmarski Franciszek	4,	1,			
Sterner Szymon		1, 2,			
Krukierek Jędrzej		1,			

Członek organizacji musi sumiennie spełniać swe obowiązki wobec swego zrzeszenia. Czy Ty spełniasz swój obowiązek jak należy?

Jeżeli chcesz naprawdę swego dobra i rozumiesz swoje potrzeby, bądź wiernym członkiem organizacji!

Cedula giełdowa za czas od 1. III. — 15. III. 1928

Ceny za 100 kg. loco stacja załadowcza.

	1/III—6/III	7/III—15/III
Pszenvica dworska ex 1927 750—760 gr.	50·25—51·75	51·75—52·75
„ krajowa „ „ 730—740 „	48·00—51·00	50·00—51·50
Żyto małopolskie „ „ 690—700 „	39·25—40·50	39·50—41·25
Jęczmień przem. „ „ 640—650 „	35·50—37·25	37·25—39·00
Otręby żytnie bez worka	24·25—25·75	25·25—28·75
„ pszenne bez worka	26·50—27·50	28·50—29·75

GIEŁDY KRAJOWE.

L w ó w :

Gryśik kukurudziany	zł 57·50—58·50
Mąka kukurudziana	„ 43·00—44·00
Kasza hreczana	„ 82·25—84·25
„ jaglana	„ 78·50—82·50
Mąka pszena 40%	„ 87·00—88·00
„ „ 50%	„ 78·00—79·00
„ żytnia 65%	„ 61·00

i otrąb podskoczyły znacznie w cenie. Ceny utrzymują się nadal na wysokim poziomie. — Tendencja utrzymana, usposobienie silne.

W a r s z a w a :

Ceny za 100 kg. fanco stacja załadowcza.

Pszenvica pomorska 747 gl	54·50
Żyto kongresowe 681 gl	40·50
Jęczmień browar.	42·00—43·00
Mąka pszena warsz., lub. i kresowa 4/0 A	85·00—88·00
„ „ 4/0	77·00—80·00
„ żytnia pyłowana 65%	59·00—59·50

K r a k ó w :

Pszenvica dworska	57·00—58·00
„ krajowa	55·00—56·50
Jęczmień na krupy	39·00—41·00
Mąka pszena 45%	88·00—90·00
„ „ kongr. „0000“	84·00—85·00
„ gryśikowa	90·00—92·00

W pierwszym tygodniu silne obroty na giełdzie i poza giełdą w pszenicy dworskiej i zbiorowej po cenach nieco wyższych od ostatnich notowań. Z końcem tygodnia pierwszego ceny znacznie zwyżkują, w szczególności poszukiwane było żyto, które początkowo płacono powyżej cen notowanych. W drugim tygodniu silne transakcje w życie i w otrębach żytnich. Mąki pszenne oraz otręby pszenne i żytnie podrożały, z końcem tygodnia poszukiwane silnie owses i jęczmień, które też silnie zwyżkują. Hreczka kukurudza, fasola, wyka oraz wszelkie gatunki kasz

Lublin:

Lubelski Syndykat Rolniczy notuje:

Żyto	40:00—41:00
Pszenica	54:00—56:00
Jęczmień	40:00—41:00

Bydgoszcz:

Ceny za 100 kg.

Pszenica	48:50—50:50
Żyto	39:50—41:50
Jęczmień	40:00—41:00
Otręby pszenne	30:00
„ żytnie	30:00

Katowice:

Ceny za 100 kg.

Pszenica eksportowa	54:00—55:00
„ krajowa	52:00—54:00
Żyto eksportowe	54:00—55:00
„ krajowe	45:00—47:00
Jęczmień krajowy	45:00—47:00
„ eksport.	53:00—56:00
Otręby pszenne	31:50—33:00
„ żytnie	30:00—31:00

Poznań:

Ceny za 100 kg. franco stacja załadowcza.

Pszenica	49:50—50:50
Żyto	43:00—45:00
Jęczmień przemiał.	34:50—35:50
Mąka pszenna 65%	70:00—74:00
Otręby żytnie	28:75—29:75
„ pszenne	28:75—29:75

DROBNE OGŁOSZENIA.

DO SPRZEDANIA: Młyn motorowy o sile 25 K. M. Lentchiff na ropę złożony, 2 pary kamieni 1000 mm. (1 sztuczny, 1 piaskowy), 1 para walców 450×250 mm., Kasper Mars Nr. 0., jagielnik cepowy, kompletny, w dobrym stanie, oświetlenie młyna elektryczne. Budynek młyński murowany, kryty dachówką i gontami. 3/4 morga ogrodu, oparkanionego. Młyn przy trakcie, droga bita. Do pertraktacji zgłaszać się: Kowalski Leon, Doliny ad Żuków, p. Cieszanów (sprzedaż w międzyczasie zastrzeżona). Cena dolarów 4.000.—

ZAKŁADY MECHANICZNE

„URSU S. A.”

Rok zał. 1894. W WARSZAWIE Rok zał. 1894.

- I. SILNIKI SPALINOWE na ropę, naftę, olej gazowy i gaz ziemny: a) dwusuwne, pionowe, 4, 8, 12 i 16 KM.; b) czterosuwne, średniosprężne (uproszczone Dieseli), poziome od 25 do 60 KM.; c) systemu Diesla, pionowe, od 40 do 600 KM.
- II. ARMATURA. Dla pary, gazu i wody Specjalna dla cukrowni.

Przedstawicielstwo 14—24

na Woj. Lwowskie, Stanisławowskie i Tarnopolskie

Inżynierowie Kazimierz i Bolesław Neyman

LWÓW, UL. NABIELAKA 20. — TELEFON Nr. 47-09.

LEOPOLD KASPAR

Senice, Czechosłowacja

poleca oryginalne perlaki „MARS”
tylko u swego przedstawiciela

M. Steinhausa

Lwów, Grodecka 10a

Zawsze na składzie.

5—24

4—6

Galicyjska Fabryka Narzędzi Wiertniczych

Perkins, Mac Intosh & Zdanowicz

Ska z ogr. por. w Stryju

Fabryka w STRYJU, Telefon Nr. 12. Warsztaty w BORYSLAWIU, Telefon Nr. 96.

Biuro we LWOWIE, ul. Sienkiewicza 1. 9., Telefon Nr. 45-09.

Wszelkie wyroby kute, prasowane i toczone, wały korbowe, transmisje, korby i t. p. wedle wzorów i rysunków dla przemysłu drzewnego, młynarskiego, rolnego, kolejek wąskotorowych, salin, gorzelni, rafinerii nafty i t., odlewy stalowe, szare i metalowe. — Modelarnia. — Żorawie oraz kompletne urządzenia wiertnicze różnych systemów. — Wszelkie narzędzia i przybory wiertnicze. — Chłodnice, odwadniacze (separatory), destylarnie i t. p. — Elektryczna i gazowa spawalnia rurowciągowa, uszkodzonych maszyn i części tychże. — Windy wyciągowe ręczne do udźwigu od 500 do 10.000 kg. dla celów kopalnianych, budowlanych i transportowych. — Wykonuje wiercenia akordowe za wodą, ropą i różnymi minerałami